

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εῖ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
aber wenn jemand in sie
- [2] ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
oder in oder auf oder in
- [3] οὐδ' ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
nicht|einmal wohl wohl unter den
- [4] νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
nun aber keine hier
- [5] πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
ausgenommen sie doch meine diese|hier
- [6] χαῖρ' ὡς Καλονίκη.
o
- [6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη.
und du doch o
- [7] τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὡς τέκνον.
warum nicht o
- [8] οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὄφρυς.
nicht denn dir die
- [9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
aber o das
- [10] καὶ πόλλα' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
und vieles um|willen unser der
- [11] ὅτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
weil bei doch den
- [12] εἶναι πανοῦργοι—
verschlagene—
- [12b] [Καλονίκη]: καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
und denn bei
- [13] [Λυσιστράτη]: εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
gesagt aber ihnen hier
- [14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
beraten|werdenden nicht über geringer
- [15] εὔδουσι κούχ ἱκουσιν.
und|nicht
- [15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὡς φιλτάτη
aber o liebste
- [16] ἕξουσι χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξιδος.
schwierig ja
- [17] ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
die doch denn unsrer um den
- [18] ἢ δ' οἰκέτην ἥγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
die aber die aber
- [19] κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.
die aber die aber
- [20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔτερά τῷρ' ἦν τῶνδε προύργαίτερα
aber andere die|eben von|diesen vordringlicher
- [21] αὐταῖς.
ihnen.
- [21b] [Καλονίκη]: τί δ' ἐστὶν ὡς φίλη Λυσιστράτη,
was aber o liebe
- [22] ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναικας συγκαλεῖς;
auf das was denn uns die
- [23] τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;
was das wie|groß irgend;

- [23b] [Λυσιστράτη]: μέγα.
groß.
- [23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ παχύ;
etwa auch *dick*;
- [24] [Λυσιστράτη]: καὶ νὴ Δία παχύ.
auch bei *dick*.
- [24b] [Καλονίκη]: κἄτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
und dann wie nicht
- [25] [Λυσιστράτη]: οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἀν ξυνήλθομεν.
nicht dieser die schnell denn wohl
- [26] ἀλλ’ ἔστιν ὑπ’ ἐμοῦ πρᾶγμ’ ἀνεζητημένον
aber von mir erforscht
- [27] πολλαῖσι τ’ ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
mit vielen auch hin|und|her|geworfen.
- [28] [Καλονίκη]: ἡ πού τι λεπτόν ἔστι τούρριπτασμένον.
ja irgendwo etwas fein das|hin|und|her|Geworfene.
- [29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε λεπτὸν ὕσθ’ ὅλης τῆς Ἑλλάδος
so doch fein so|dass der ganzen
- [30] ἐν ταῖς γυναιξίν ἔστιν ἡ σωτηρία.
in den die
- [31] [Καλονίκη]: ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ’ ὀλίγου γ’ ὥχεῖτ’ ἄρα.
in den auf wenig doch also.
- [32] [Λυσιστράτη]: ὡς ἔστ’ ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
wie in uns der die
- [33] ἡ μηκέτ’ εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
oder nicht|mehr weder
- [34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοίνυν μηκέτ’ εἶναι νὴ Δία.
am|besten nun|also nicht|mehr bei
- [35] [Λυσιστράτη]: Βοιωτίους τε πάντας ἔξιλωλέναι.
auch alle
- [36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα πάντας γ’, ἀλλ’ ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
nicht freilich alle doch, sondern die
- [37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν Αθηνῶν δ’ οὐκ ἐπιγλωττίσομαι
über der aber nicht
- [38] τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ’ ὑπονόησον σύ μοι.
der|gleichen keines sondern du mir.
- [39] ἦν δὲ ξυνέλθωσ’ οἱ γυναικες ἐνθάδε
wenn aber die hier
- [40] αἴ τ’ ἐκ Βοιωτῶν αἴ τε Πελοποννησίων
die auch aus die auch
- [41] ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
wir auch, gemeinsam die
- [42] [Καλονίκη]: τί δ’ ἀν γυναικες φρόνιμον ἐργασαίατο
was aber wohl Kluges
- [43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ’ ἐξηνθισμέναι,
oder Glänzendes, die aufge|blüht|seiend,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
Safran|Kleid|tragend und verschönert
- [45] καὶ Κιμμερίκ’ ὄρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
und kimmerische und
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ’ αὐτὰ γάρ τοι κάσθ’ ἂ σώσειν προσδοκῶ,
dies selbst denn ja welche
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
die und die und|die
- [48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
und|klingende und die durchscheinenden
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ’;
welchen denn wohl;
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὕστε τῶν νῦν μηδένα
so|dass der jetzt niemand

- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ— Männer gegeneinander

[51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὰ βάψομαι. also bei den|zwei ich

[52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν— auch|nicht

[52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι. kimmerisch

[53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον. noch

[53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.

[54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἔχρην; etwa nicht die doch

[55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι. nicht denn bei sondern fliegend seit|langem

[56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὕψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς, aber o Liebes dir sehr sie Attisch,

[57] ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον. alles getan|habend des Notwendigen später.

[58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμίᾳ γυνὴ πάρα, aber auch|nicht keine hier,

[59] οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. auch|nicht aus

[59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἴδ' ὅτι aber jene doch das

[60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὅρθιαι. auf den frühmorgens.

[61] [Λυσιστράτη]: οὐδὲ ἂς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ auch|nicht die ich

[62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων erste hierher die

[63] γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. nicht

[63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους die wenigstens

[64] ὡς δεῦρ' ιοῦσα θούκάταιον ἥρετο. als hierher gehend das|Oukation

[65] ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες. aber diese|hier und nun dir einige.

[66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ίοὺ ίού, diese|hier und andere einige. ioh ioh,

[67] πόθεν εἰσίν; woher

[67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν. aus|Anagyrous|her.

[67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία· bei den

[68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκυῆσθαι δοκεῖ. der wenigstens mir

[69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη; etwa später o

[70] τί φής; τί σιγᾶς; was was

[70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη nicht dich

[71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος. gekommen|seidend soeben über solcher

[72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον. kaum denn in das

- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
aber wenn etwas sehr den anwesend|seienden
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
bei aber ein|wenig doch um|des|willen
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
die und aus die und
- [76] γυναικας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
viel du besser
- [77] ἥδι δὲ καὶ δὴ Λαμπιτώ προσέρχεται.
diese|hier aber und nun
- [78] [Λυσιστράτη]: ᾖ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῦ.
o liebste
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
wie das süßeste dein
- [80] ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγῷ τὸ σῶμά σου.
wie aber wie aber das dein.
- [81] κὰν ταῦρον ἄγχοις.
und|wohl
- [81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιώ.
sehr doch ja den|zwei
- [82] γυμνάδομαι γάρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.
denn auch zu
- [83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
wie nun schön das
- [84] [Λαμπιτώ]: ἢπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
wo|leben ja mich
- [85] [Λυσιστράτη]: ἥδι δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
diese|hier aber welcher|Herkunft die die|andere;
- [86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιώ Βοιωτία
ältere ja ja den|zwei
- [87] ἵκει ποθ' ὑμέ.
einmal uns.
- [87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτία,
bei bei
- [88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
schön doch habend das
- [88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία
und bei
- [89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
höchst|fein die doch ganz|aus|gezupft|seiend.
- [90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;
wer aber andere
- [90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιώ,
ha ja den|zwei
- [91] Κορινθία δ' αὖ.
Korinthierin aber wieder.
- [91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία
ha bei den
- [92] δῆλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τάντευθενί.
offenbar seiend diese|hier von|drüben.
- [93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
wer aber wieder diesen|hier den
- [94] τὸν τἄν γυναικῶν;
den der
- [94b] [Λυσιστράτη]: ἦδ' ἐγώ.
diese|hier ich.
- [94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι
ja

- [95] ὅ τι λῆσ ποθ' ἀμέ.
was irgend denn uns.
- [95b] [Καλονίκη]: νὴ Δι' ὡ φίλη γύναι,
bei o liebe
- [96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.
denn das Wichtiges was irgend dies dir.
- [97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἦδη. πρὸν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ¹
wohl schon. bevor aber, euch dies|hier
- [98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.
etwas kleines.
- [98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.
was irgend doch du.
- [99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
die nicht die der
- [100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἴδ' ὅτι
bei abwesend|seind; gut denn dass
- [101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
allen euch auswärts|weilend
- [102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἔμδος ἀνήρ πέντε μῆνας ὡ τάλαν
der wenigstens mein fünf o
- [103] ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εύκράτη.
bei bewachend
- [104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἔμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
der aber mein doch volle sieben in
- [105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἔμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγάς ἔλσῃ ποκά,
der aber mein doch und|wohl wohl aus der einmal,
- [106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
geschnallt|habend fort fliegend|seind
- [107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέειπται φεψάλυξ.
aber auch|nicht
- [108] ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
seit dem denn uns
- [109] οὐκ εἶδον οὐδ' ὅλισθον ὀκτωδάκτυλον,
nicht auch|nicht acht|Finger|breit,
- [110] δος ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη πικουρία.
der wohl uns lederne
- [111] ἔθελοιτ' ἀν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,
wohl also, wenn ich,
- [112] μετ' ἔμοι καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
mit mir den
- [112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.
bei den|zwei
- [113] ἔγωγ' ἀν οὖν κὰν εἴ με χρείη τοῦγκυκλον
ich|doch wohl also und|wohl wenn mich
- [114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
dieses|hier nieder|gestellt|habend am|selben|Tag.
- [115] [Μυρρίνη]: ἔγὼ δέ γ' ἀν κὰν ὥσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
ich aber doch wohl und|wohl gleich|als|ob
- [116] δοῦναι ἀν ἔμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.
wohl meiner|selbst ab|schneidend
- [117] [Λαμπιτώ]: ἔγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω
ich aber auch und hinzu doch hinauf
- [118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ίδεῖν.
wohin doch
- [119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
wohl nicht denn den
- [120] ἡμῖν γὰρ ὡ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
uns denn o wenn|wirklich
- [121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
die

- [122] **άφεκτέ' ἔστι—**
enthaltsam|zu|sein

[122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.
wovon;

[122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;
also;

[123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, καὶ ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
und|wohl uns

[124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἔστιν ἡμῖν τοῦ πέους.
enthaltsam|zu|sein nun uns des

[125] τί μοι μεταστρέψεσθε; ποῦ βαδίζετε;
warum mir wohin

[126] αὗται τί μοιμοῦτε κάνανεύετε;
diese|hier was

[127] τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατεβεται;
warum was

[128] ποιήσετ' ή οὐ ποιήσετ'; ή τί μέλλετε;
oder nicht oder was

[129] [Καλονίκη]: οὐκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
nicht wohl sondern der

[130] [Μυρρίνη]: μὰ Δύ' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
bei auch|nicht ich denn, sondern der

[131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡ ψῆτα; καὶ μὴν ἄρτι γε
dieses|hier du o und wahrliech soeben doch

[132] ἔφησθα σαυτῆς καὶ παρατεμεῖν θῆμισυ.
deiner|selbst und|wohl

[133] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἀλλ' ὁ τι βούλει· καὶ με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς
andres andres was irgend und|wenn mich durch des

[134] ἔθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
dies mehr als|des

[135] οὐδὲν γὰρ οἶον ὡ φίλη Λυσιστράτη.
nichts denn der|Art o Liebe

[136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;
was denn du;

[136b] [Ἄλλη]: κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
und|ich durch des

[137] [Λυσιστράτη]: ὡ παγκατάπυγον θήμετερον ἄπαν γένος,
o all|intern|haft das|unsrige ganz

[138] οὐκ ἔτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
nicht umsonst von uns die

[139] οὐδὲν γάρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
nichts denn außer und

[140] ἀλλ' ὡ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη
aber o liebe du denn wenn

[141] μόνη μετ' ἔμοϋ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
allein mit mir, die noch wohl,

[142] ξυμψήφισαί μοι.
mir.

[142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιώ
schwierig zwar ja den|zwei

[143] γυναικάς ἔσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ohne allein.

[144] ὅμως γα μάν· δεῖ ταῖς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
dennnoch ja freilich· der denn sehr wieder.

[145] [Λυσιστράτη]: ὡ φιλάτῃ σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
o liebste du und allein von|diesen

[146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
wenn aber so|sehr am|meisten wovon du ja

[147] ὁ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογι
was nicht mehr wohl weaen dies|hier

- [148] γένοιτ' ἀν εἰρήνη;
wohl
- [148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τὸ θεώ.
sehr doch bei den|zwei
- [149] εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμέναι,
wenn denn drinnen ein|gerieben|seiend,
- [150] κάν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
und|in den den Amarginischen
- [151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατειλμέναι,
nackt ganz|aus|gezupft|seiend,
- [152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
aber
- [153] ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
wir aber nicht sondern
- [154] σπινδᾶς ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
wohl schnell, gut dass.
- [155] [Λαμπτώ]: ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα
der ja der die irgendwo
- [156] γυμνᾶς παραϊδὼν ἔξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
nackt beim|Vorbei|Sehen|erblickt|habend das
- [157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιώσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὡ μέλε;
was aber wenn uns o
- [158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
das des ab|gehäutet|seiend.
- [159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἔστι τὰ μεμιμημένα.
dies die Nach|gemachten.
- [160] ἐὰν λαβόντες δ' ἔς τὸ δωμάτιον βίᾳ
wenn genommen|habend aber in das
- [161] ἔλκωσιν ἡμᾶς;
uns;
- [161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
du der
- [162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
wenn aber
- [162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
Schlimmes schlimm.
- [163] οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἥδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
nicht denn diesen den auf
- [164] κἄλλως ὀδυνῶν χρή κάμέλει ταχέως πάνυ
und|anders und|gewiß schnell sehr
- [165] ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
nicht denn niemals
- [166] ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
wenn nicht der
- [167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.
wenn ja euch|beiden diese, und|uns
- [168] [Λαμπτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
und ja zwar unserer wir
- [169] παντῷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.
auf|jede|Weise gerecht ohne|Trug
- [170] τὸν τῶν Ἀσανάίων γα μὰν ὥντετον
den der ja freilich
- [171] πῷ κά τις ἀμπείσειν αὖ μὴ πλαδοῖην;
wohin ja irgendwer wieder nicht
- [172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
wir gewiß dir die doch bei uns
- [173] [Λαμπτώ]: οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
nicht welche wohl die
- [174] καὶ τώργύριον τώβυσσον ἢ πὰρ τῷ σιῷ.
und bei der deinen.

- [175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ’ ἔστι καὶ τοῦτ’ εὖ παρεσκευασμένον·
aber auch dieses|hier gut vorbereitet|seiend.
- [176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
denn die heute.
- [177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
den ältesten denn dieses|hier
- [178] ξως ἀν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
solange wohl wir dieses
- [179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
scheinend|seienden die
- [180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ’ ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
auf|jede|Weise wohl und dieser denn gut.
- [181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ’ οὐχ ὡς τάχιστ’ ὡς Λαμπιτοῦ
warum nun dieses nicht so|als am|schnellsten o
- [182] ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἀν ἀρρήκτως ἔχῃ;
damit wohl unlösbar
- [183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
freilich den damit
- [184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῦ βλέπεις;
gut wo die wohin
- [185] θές ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
in das Vordere rücklings den
- [186] καί μοι δότω τὰ τόμιά τις.
und mir die irgendeiner.
- [186b] [Καλονίκη]: **Λυσιστράτη**
- [187] τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
welchen denn uns;
- [187b] [Λυσιστράτη]: δότινα;
welchen;
- [188] εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
in so|wie in einst,
- [189] μηλοσφαγούσας.
Schaf|schlachtend|seiend.
- [189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη
nicht du doch o
- [190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
in nichts über.
- [191] [Λυσιστράτη]: τίς ἀν οὖν γένοιτ' ἀν ὄρκος;
welcher wohl also wohl
- [191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν
wenn weißes irgendwoher
- [192] ὕππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
genommen|habend|seiend zum|Schlachten
- [193] [Λυσιστράτη]: ποῦ λευκὸν ὕππον;
wohin weißen
- [193b] [Καλονίκη]: ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
aber wie
- [194] ἡμεῖς;
wir;
- [194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δέ, ἦν βούλη, φράσω.
ich dir bei wenn
- [195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
hingestellt|habend|seiend schwarze große rücklings,
- [196] μηλοσφαγούσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
Schaf|schlachtend|seiend Thasisch
- [197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ πιχεῖν ὕδωρ.
in die nicht
- [198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
weh ja den unsagbar wie

- [199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
irgendeiner von|drinnen und
- [200] [Μυρρή]: ὡ φίλταται γυναικες, ὁ κεραμεών ὅσος.
o liebste der wie|groß.
- [201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἄν τις εὔθὺς ἥσθείη λαβών.
diese zwar wohl irgendwer sofort genommen|habend|seiend.
- [202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
hingestellt|habend|seiend diese mir des
- [203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
und
- [204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὔμενής.
die den gnädig.
- [205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.
wohl|gefärbt doch gut.
- [206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδει γ' ἀδὺ νὰ τὸν Κάστορα.
und freilich doch süß ja den
- [207] [Μυρρή]: ἔᾶτε πρώτην μ' ὡ γυναικες ὄμνύναι.
zuerst mich o
- [208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχης.
bei die nicht, wenn doch nicht
- [209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡ Λαμπιτοῦ.
alle der o
- [210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἀπερ ἀν κάγὼ λέγω.
aber für euch eine eben|die|gleichen wohl und|lich
- [211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτα κάμπεδώσετε.
ihr aber dieselben
- [212] οὐκ ἔστιν ούδεις οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
nicht niemand weder noch
- [213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν ούδεις οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
nicht niemand weder noch
- [214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.
wer|auch|immer zu mir erigiert|seiend.
- [215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. παπᾶζ
wer|auch|immer zu mir erigiert|seiend. wehe
- [216] ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὡ Λυσιστράτη.
mir die o
- [217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
zu|Hause aber ohne|Stier den
- [218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
zu|Hause aber ohne|Stier den
- [219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
safran|gewand|tragend|seiend und verschönt|seiend,
- [220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
safran|gewand|tragend|seiend und verschönt|seiend,
- [221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἀν ἀνήρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
damit wohl am|meisten meiner.
- [222] [Καλονίκη]: ὅπως ἀν ἀνήρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
damit wohl am|meisten meiner.
- [223] [Λυσιστράτη]: κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρὶ τώμῷ πείσομαι.
und|niemals freiwillig dem|Mann dem|meinen
- [224] [Καλονίκη]: κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρὶ τώμῷ πείσομαι.
und|niemals freiwillig dem|Mann dem|meinen
- [225] [Λυσιστράτη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —
wenn aber mich unwilling
- [226] [Καλονίκη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —
wenn aber mich unwilling
- [227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
schlecht und|nicht
- [228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
schlecht und|nicht

- [229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
 nicht zu den die Persischen.
- [230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
 nicht zu den die Persischen.
- [231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 nicht auf
- [232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 nicht auf
- [233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθεν·
 dies befestigend zwar von|hier·
- [234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθεν·
 dies befestigend zwar von|hier·
- [235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
 wenn aber die
- [236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
 wenn aber die
- [237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
 ihr dies alle;
- [237b] [Πᾶσαι]: νὴ Δία.
 bei
- [238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἔγὼ καθαγίσω τήνδε.
 ich diese|hier.
- [238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὡς φίλη,
 der doch o liebe,
- [239] ὅπως ἀν ὥμεν εύθὺς ἀλλήλων φίλαι.
 damit wohl sofort einander Freundinnen.
- [240] [Λαμπιτώ]: τίς ὠλολυγά;
 wer
- [240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' ούγὼ 'λεγον·
 dies jenes ich|selbst
- [241] αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῇσ θεοῦ
 die denn die der
- [242] ἦδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὡς Λαμπιτοῖ
 schon aber o
- [243] σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὗ τίθει,
 du zwar und die von|euch gut hin
- [244] τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
 diese|hier aber uns hier·
- [245] ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
 wir aber den andern den in
- [246] ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
 hineingehend|seiend die
- [247] [Καλονίκη]: οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἵει
 doch|nicht gegen uns
- [248] τοὺς ἄνδρας εὐθύς;
 die sofort;
- [248b] [Λυσιστράτη]: ὀλίγον αύτῶν μοι μέλει.
 wenig ihrer mir
- [249] οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὕτε πῦρ
 nicht denn so|viele weder noch
- [250] ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
 habend so|dass die
- [251] ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἴσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
 diese, wenn nicht auf denen wir
- [252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἄλλως γὰρ ἀν
 bei die niemals doch anders denn wohl
- [253] ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
 un|kriegerische und unrein wohl.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εὶ καὶ τὸν ὄμον ἀλγεῖς
schreitend, wenn auch den
- [255] κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάσ. so|großen der|grünen tragend

Strophe 1

- [256] [Χορὸς Γερόντων]: ή πόλλ' ἀελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
ja viele unerwartete in dem langen weh,
- [259] ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἥλπισ' ὁ Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
da wer wohl jemals o
- [260] γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν
die
- [261] κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
zu sichtbar Übel,
- [262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
nach freilich heilig
- [263] κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν
nach aber meine
- [264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
aber und
- [265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
die
- [266] ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὁ Φιλοῦργε,
aber so am|schnellsten zu o
- [267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
damit wohl, ihnen im gesetzt|habend die diese|hier,
- [268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἔνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
welche die diese und
- [269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
eine auf|geschichtet|habend eigen|händig
- [270] πάσας, ὑπὸ ψῆφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
alle, unter eines, zuerst aber die

Antistrophe 1

- [273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
nicht denn bei die meiner lebend
- [274] ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, δὲς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
da nicht|einmal der sie zuerst,
- [275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
un|versengt, aber
- [276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
dennoch Iakonisch atmend
- [277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἔμοι,
übergeben|habend mir,
- [278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
klein habend sehr
- [279] πινῶν ρυπῶν ἀπαράτιλτος,
trinkend unge|schoren,
- [280] ἔξ έτῶν ἄλουτος.
sechs unge|badet.

Tetrameter

- [281] [Χορὸς Γερόντων]: οὔτως ἐπολιόρκησ' ἔγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὥμως
so ich den jenen grausam
- [282] ἔφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
auf siebzehn bei den schlafend|seiend.
- [283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἔχθρὰς
diese|hier aber die und allen feindlichen
- [284] ἔγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
ich nicht also anwesend|seiend so|großen;
- [285] μή νυν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.
nicht nun noch in der

Strophe 2

- [286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
aber selbst denn mir der
- [287] λοιπόν ἔστι χωρίον
übrig
- [288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἵ σπουδὴν ἔχω·
das zu das steile, wo
- [289] χῶπως ποτ' ἔξαμπρεύσομεν
und|wie irgend
- [290] τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
dieses|hier ohne
- [291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἔξιπάκατον·
wie meiner doch die|zwei die
- [292] ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
aber dennoch zu|gehen|list|nötig,
- [293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
und das zu|blasen|list|nötig,
- [294] μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθη πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
nicht mich aus|gelöscht|geworden bei dem des
- [295] φῦ φῦ.
pfui pfui.
- [295a] ίοὺ ίοὺ τοῦ καπνοῦ.
ioh ioh des

Antistrophe 2

- [296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕναξ Ἡράκλεις
wie schlimm
- [297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
auf|gefallen|seiend mich aus der
- [298] ὕσπερ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει·
gleichwie tollwütig|seiend
- [299] κάστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
doch Lemnisch das
- [300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
dies mit|jeder
- [301] οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὕδ' ὄδαξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
nicht denn wohl jemals so mit|Biss die meiner.
- [302] σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
voran in
- [303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
und der
- [304] ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὡς Λάχης ἀρήξομεν;
oder wann ihr mehr als jetzt o
- [305] φῦ φῦ.
pfui pfui.

[305a]

ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ioh ioh des

Tetrameter

- [306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ. dieses|hier das wegen und
- [307] οὔκουν ἄν, εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ, doch|nicht wohl, wenn die|zwei zwar zuerst dort,
- [308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες der aber in die den hinein|gesetzt|habend
- [309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν; entzündet|habend dann gegen die kampf|weise
- [310] κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες, und|wenn nicht rufend|seienden die die
- [311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. die und mit|dem
- [312] θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ. nun die wehe des babaiáx.
- [313] τίς ξυλλάβοιτ' ἀν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν; wer wohl des der in
- [314] ταυτὶ μὲν ἦδη τὴν ράχιν θλίβοντά μου πέπαυται. diese|hier zwar schon den drückend|seiend meines
- [315] σὸν δ' ἔργον ἔστιν ὡ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἔξεγείρειν, dein aber o den
- [316] τὴν λαμπάδ' ἡμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις. die angezündet|seiend damit zuerst mir
- [317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν verbündeten der und in
- [318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς. des jetzt gegenwärtig|seienden uns.

Lyrik

- [319] [Χορὸς Γυναικῶν]: λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡ γυναῖκες mir und o
- [320] ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἔστι θᾶττον. gleichwie brennend|seienden zu|eilen|ist|nötig schneller.

Strophe 3

- [321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,
- [322] πρὶν ἐμπερῆσθαι Καλύκην bevor
- [323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω und auch
- [324] τύπο τε νόμων † ἀργαλέων tunter und † beschwerlichen
- [325] ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων. unter auch
- [326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ. aber dieses, etwa spät|füßig
- [327] νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὕδρίαν κνεφαία jetzt ja denn gefüllt|habend|seiend die in|der|Dämmerung
- [328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου kaum von unter und und
- [329] χυτρείου,
- [330] δούλαισιν ὧστιζομένη stoßend|seiend

[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:] [[Zeile Lost]]

- [331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
auch, gierig
- [332] ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
genommen|habend|seiend den meinen
- [333] δημότισιν καομέναις
brennend|seienden
- [334] φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
tragend|seiend

Antistrophe 3

- [335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἥκουσα γὰρ τυφογέροντας
denn
- [336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
- [337] φέροντας ὕσπερ βάλανεύσοντας
tragend|seiend gleichwie Bad|wärter|werdend|seiend
- [338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
in als drei|Talente|schwer
- [339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
schrecklichst drohend|seiend
- [340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναικας ἀνθρακεύειν·
dass die schmutzigen
- [341] ἀς ὡς θεὰ μή ποτ' ἔγὼ πιμπραμένας ἔδοιμι,
welche o mögelnie einmal ich verbrannt|seiende
- [342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ὁρσαμένας Ἐλλάδα καὶ
sondern und gerettet|habend|seiende und
- [343] πολίτας,
- [344] ἐφ' οἴσπερ ὡς χρυσολόφα
auf welchen|eben o Gold|kammige
- [345] πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
deine
- [346] καὶ σε καλῶ ξύμμαχον ὡς
und dich Mit|kämpferin o
- [347] Τριτογένει', εἴ τις ἔκείνας
wenn irgendwer jene
- [348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
- [349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
mit uns.

Tetrameter

- [350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ξασον ὡ. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·
o. dieses|hier was o|Männer schlecht-
- [351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων ούδ' εὔσεβεῖς τάδ' ἕνδρες.
nicht denn jemals wohl tüchtige doch noch fromme dieses|hier
- [352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ιδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
dieses|hier das uns unerwartet
- [353] ἔσμὸς γυναικῶν ούτοι θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
dieser|hier wieder
- [354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
was uns; nicht etwa wohl viele
- [355] καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
und in|der|Tat doch unser noch|nicht das zehntausendste.
- [356] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;
o diese so|viel;
- [357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αὐταῖς;
nicht das schlagend|seiend irgendwer ihnen;
- [358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἀν
nun die und|wir zu|Boden, damit wohl

- [359] ἦν προσφέρη τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἔμποδίζῃ.
wenn die irgendwer nicht dieses|hier mich
- [360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰλ̄ νὴ Δί' ἥδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
wenn bei schon die dieser irgendwer entweder zweimal oder dreimal
- [361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν οὐκ ἀν εῖχον.
gleichwie wohl nicht wohl
- [362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
und in|der|Tat siehe irgendwer hingestellt|seiend ich
- [363] κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
und|nicht möge|nicht einmal eine|andere deiner der
- [364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰλ̄ μὴ σιωπήσει, θενών σου ἑκοκκιῶ τὸ γῆρας.
wenn nicht schlagend|seiend dein das
- [365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
nur mit|dem heran|gekommen|seiend
- [366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
was aber wenn mit|den was mich das Schreckliche;
- [367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ ἔξαμήσω.
knabbernd|seiend deiner die und
- [368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής.
nicht klügerer
- [369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναικες.
nichts denn so schamlos wie
- [370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὡς Ἱοδίππη.
wir den o
- [371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὡς θεοῖς ἔχθρᾳ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
was aber o feindlich du hierher tragend|seiend
- [372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὡς τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἔμπυρεύσων;
was denn du o habend|seiend; so|dass dich|selbst anzünden|werdend|seiend;
- [373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ich zwar damit auf|geschichtet|habend die deinen Freundinnen
- [374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτων κατασβέσαιμι.
ich aber doch damit den deinen mit|diesem
- [375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμὸν σὺ πῦρ κατασβέσαις;
du
- [375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τούργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
bald selbst
- [376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἴδα σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
nicht dich ob dieser wie mit|der
- [377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰλ̄ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
wenn habend|seiend, doch ich
- [378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοι σὺ λουτρὸν ὡς σαπρά;
mir du o Morsche;
- [378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
und dies brautlich doch.
- [379] [Χορὸς Γερόντων]: ἥκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;
ihrer des
- [379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ εἴμι.
frei denn
- [380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.
dich ich des jetzt
- [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' οὐκέθ' ἥλιάζει.
aber nicht|mehr
- [381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
ihrer die
- [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: σὸν ἔργον ὕχελῶε.
dein o|Schildkröte.
- [382] [Χορὸς Γερόντων]: οἴμοι τάλας.
wehe|mir Unglücklicher.
- [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μῶν θερμὸν ἦν;
etwa heiβ

[383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;
wo heiβ; nicht was

[384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.
dich damit wohl

[385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὔσος εἰμ' ἡδη τρέμων.
aber dürr schon zitternd.

[386] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
also|nicht wenn du dich|selbst.

Episode

[387] [Πρόθουλος]: ἄρ' ἔξελαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ¹
wohl der die

[388] χώ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
und|der und|die häufig

[389] ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
das auch dieser der|auf den

[390] οὕ γώ ποτ' ὥν ἥκουον ἐν τήκκλησίᾳ;
wovon ich einmal seiend in

[391] ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
aber der nicht zwar

[392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὥρχουμένη
nach die aber tanzend|seiend

[393] αἰσῇ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
weh der aber

[394] ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·

[395] ἡ δ' ὑποπεπωκύ² ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
die aber leicht|getrunken|habende die auf des

[396] κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
der aber

[397] ὁ θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
der feindlich und unrein

[398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.
solche von ihnen zügellos

[399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
was denn wohl wenn und die dieser

[400] αἱ τἄλλα θ' ὕβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
die auch und|aus den

[401] ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαίματίδια
uns, so|dass

[402] σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
gleichwie ein|ge|uriniert|habende.

[403] [Πρόθουλος]: νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαιά γε.
bei den den salzigen gerecht doch.

[404] ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
wenn denn wir|selbst

[405] ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
den und

[406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
solche von ihnen

[407] οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδέ·
die bei der solche

[408] ὡς χρυσοχόες τὸν ορμὸν δὸν ἐπεσκεύασας,
o den den|du

[409] ὥρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
tanzend|seieder meiner der

[410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρίματος.
die aus des

[411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
mir zwar nun nach zu|segeln|nötig.

- [412] σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
du aber wenn jeder gegen
- [413] ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
gekommen|seiend jener die
- [414] ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταῦτη λέγει
ein|anderer aber irgendwer zu dieses
- [415] νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
und habend nicht kindlich·
- [416] ὡς σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
o mein der des
- [417] τὸ δακτυλίδιον ξυμπίέζει τὸ ζυγὸν
das das
- [418] ἄθ' ἀπαλὸν ὅν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
welches weich seiend dies nun du des
- [419] ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχῃ.
gekommen|seiend damit wohl weiter
- [420] τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐξ τοιαυτὴ πράγματα,
solchen in solchen
- [421] ὅτε γ' ὧν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
als doch seiend ich beschafft|habend damit
- [422] κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,
jetzt nötig|seiend,
- [423] ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.
von den bei|den
- [424] ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἔσταναι. φέρε τοὺς μοχλούς,
aber nichts die
- [425] ὅπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
damit wohl sie der ich
- [426] τί κέχηνας ὡς δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
was o Unglücklicher; wohin aber wieder du
- [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
nichts tuend sondern oder betrachtend;
- [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλούς ὑπὸ τὰς πύλας
nicht unter|gelegt|habend die unter die
- [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
von|hier von|dort aber ich
- [430] ξυνεκμοχλεύσω.
- [430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
nichts
- [431] ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτῃ. τί δεῖ μοχλῶν;
denn von|selbst. was
- [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
nicht denn mehr als und
- [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡς μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
wahr o Unreine du; wo der
- [434] ξυλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τὰ χεῖρε δεῖ.
sie und|hinten die|zwei
- [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
wenn und|also bei die die mir
- [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὧν, κλαύσεται.
äußerste öffentlich seiend,
- [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
dieser; nicht die|Mitte
- [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνύσαντε δήσετον;
und du mit diesem und|vollbracht|habend
- [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον
wenn und|also bei die dieser nur
- [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
die getreten|werdend.

- [441] [Πρόβουλος]: ίδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ στιν ἔτερος τοξότης;
siehe doch wo anderer

[442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτιὶ καὶ λαλεῖ.
diese früher weil und

[443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
wenn und|also bei die die äußerste

[444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
dieser bald.

[445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
dieses|hier was wo dieser

[446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξοδου.
irgendeinen eurer dieses ich des

[447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
wenn und|also bei die dieser

[448] ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκακύτους τρίχας.
deiner die eng|klagenden

[449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
weh|mir Unglücklicher der

[450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα
aber nicht niemals zu|besiegen

[451] ἡμῖν· ὥμοσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡς Σκύθαι
uns zum|Nahkampf ihnen o

[452] ξυνταξάμενοι.
geordnet|habend.

[452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
bei den|zwei also

[453] ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
dass auch bei uns vier

[454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξαπλισμένων.
kampffähiger innen aus|gerüstet|seienden.

[455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέψετε τὰς χείρας αὐτῶν ὡς Σκύθαι.
die ihrer o

[456] [Λυσιστράτη]: ὡς ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
o Mit|kämpferinnen von|innen,

[457] ὡς σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
o

[458] ὡς σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
o

[459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιμήσετ', οὐκ ἀράξετε;
nicht nicht nicht

[460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
nicht nicht

[461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
nicht

[462] [Πρόβουλος]: οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
weh wie schlecht mir das

[463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὕστε; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
aber was denn ob auf einige

[464] ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
oder nicht

[465] χολὴν ἐνεῖναι;

[465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ μάλα
bei den und sehr

[466] πολλὴν γ', ἔάπειρ πλησίον κάπηλος ἢ.
viel doch wennlur nahe

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἐπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
o viel verzehrt|habend dieser der
- [468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἔς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
warum zu|diesen dich|selbst in den
- [469] οὐκ οἴσθα λουτρὸν οἶον αὖδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
nicht was|für diese|hier uns soeben
- [470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
in den und dieses|hier ohne
- [471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
aber o nicht den Nachbarn planlos
- [472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιῶν ἀνάγκη.
die wenn aber dieses|hier
- [473] ἐπεὶ θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,
seit ich besonnen wie
- [474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
leidend|machend nichts hier, bewegend auch|nicht
- [475] ἥν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.
wenn nicht irgendwer gleichwie mich

Strophe 1

- [476] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
o was denn diese den
- [477] οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
nicht denn mehr erträglich dieses|hier doch, sondern zu|foltern|ist|nötig
- [478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἔμοι
dieses|hier dir das mit mir
- [479] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
was auch|immer wollend|seiend einst die
- [480] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
auf was auch|immer und
- [481] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
groß|felsige unbetretbare
- [482] Ἱερὸν τέμενος.
heiliges

Katakeleusmos

- [484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
aber und nicht und alle
- [485] ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
dass schändlich ohne|Glocke das solche los|gelassen|habend.

Epirrhema

- [486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αύτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
und in|der|Tat von|ihrn dies|hier bei den zuerst
- [487] ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
was irgend wollend|seiend die unser den
- [488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργύριον σῶν παρέχομεν καὶ μὴ πολεμοῦτε δι' αὐτό.
damit euer und nicht wegen es.
- [489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργύριον πολεμοῦμεν γάρ;
wegen denn;
- [489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
und doch alle

- [490] ίνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
damit denn und|die den im|Amte|seiend,
- [491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
immer irgendeinen die aber nun dieses um|des|willen handelnden
- [492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
was irgend denn das dies nicht|mehr nicht
- [493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
aber was
- [493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἔρωτᾶς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
dies|hier mich wir es.
- [494] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ταμιεύσετε τάργυριον;
ihr
- [494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
was aber schlimm dies
- [495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
nicht auch durchaus wir euch;
- [496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταύτον.
aber nicht
- [496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταύτον;
wie nicht
- [496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
kriegs|zu|führen|nötig aus diesem.
- [497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
aber nichts zuerst
- [497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
wie denn anders;
- [498] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
wir euch
- [498b] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς;
ihr;
- [498c] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς μέντοι.
wir freilich.
- [498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
schlimm doch.
- [499] [Λυσιστράτη]: ὃς σωθήσει, καὶ μὴ βούλῃ.
dass und|wohl nicht
- [499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.
schlimm doch
- [499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
- [500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
aber zu|tun|nötig dies dennoch.
- [500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δῆμητρ' ἄδικόν γε.
bei die ungerecht doch.
- [501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὡς τᾶν.
zu|retten|nötig o
- [501b] [Πρόβουλος]: κεὶ μὴ δέοματι;
und|wenn nicht
- [501c] [Λυσιστράτη]: τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
dieses um|willen und viel mehr.
- [502] [Πρόβουλος]: ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
euch aber woher über des der und
- [503] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς φράσομεν.
wir
- [503b] [Πρόβουλος]: λέγε δὴ ταχέως, ίνα μὴ κλάης,
doch schnell, damit nicht
- [503c] [Λυσιστράτη]: ἀκροῶ δή,
doch,
- [504] καὶ τὰς χείρας πειρῶ κατέχειν.
und die

- [504b] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ δύναμαι χαλεπὸν γὰρ
aber nicht schwierig denn
- [505] ὑπὸ τῆς ὁργῆς αὐτὰς ἵσχειν.
unter der sie
- [505b] [Γυνὴ Α]: κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
also|denn viel mehr.
- [506] [Πρόβουλος]: τοῦτο μὲν ὡς γραῦ σαυτῇ κράξαις· σὺ δέ μοι λέγε.
dies doch o dir|selbst du aber mir
- [506b] [Λυσιστράτη]: ταῦτα ποιήσω.
dies
- [507] ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἡνεσχόμεθα †
wir den doch früheren † und die †
- [508] ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ' ἐποιεῖτε.
unter der|unsrigen der Männer ihr
- [509] οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτούκ ἡρέσκετε γ' ἡμᾶς.
nicht denn uns. und|doch|nicht doch uns.
- [510] ἀλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν οὖσαι
aber gut euer, und oft drinnen wohl seiend
- [511] ἡκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
wohl etwas schlecht euch beraten|habend große
- [512] εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοιθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἄν γελάσασαι,
dann leidend|seiend innerlich euch wohl lachend|seiend,
- [513] τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
was über der in der
- [514] ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδε σοὶ ταῦτ'; ἥ δ' δὲς ἀν ἀνήρ.
in dem heute euch; was|aber dir dies; sprach er der wohl
- [515] οὐ σιγήσει; κάγω ἐσίγων.
nicht und|ich
- [515b] [Γυνὴ Β]: ἀλλ' οὐκ ἀν ἔγω ποτ' ἐσίγων.
aber nicht wohl ich je
- [516] [Πρόβουλος]: κἄν ϕύμαζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.
und|wohl doch, wenn nicht
- [516b] [Λυσιστράτη]: τοιγάρο ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
denn|also ich|selbst drinnen
- [517] ἔτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἄν ὑμῶν·
ein|anderes irgend schlechteres wohl von|euch·
- [518] εἴτ' ἡρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ' ὕνερ διαπράττεσθ' ὡδ' ἀνοήτως;
dann wohl wie dies so töricht;
- [519] ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἄν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
der aber mich sogleich schief|an|blickt|habend wohl wenn nicht den
- [520] ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
lange den aber
- [521] [Πρόβουλος]: δρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.
richtig doch sprechend bei jener.
- [521b] [Λυσιστράτη]: πῶς δρθῶς ὡς κακόδαιμον,
wie richtig o Unglücklicher,
- [522] εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξην ὑμῖν ὑποθέσθαι;
wenn nicht|einmal schlecht Beratenden euch
- [523] ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὄδοις φανερῶς ἡκούομεν ἥδη,
als ja aber euer in den offen schon,
- [524] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴρ' ἔτερός τις·
ist|nicht der Gegend den nicht gewiss, ein anderer·
- [525] μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εύθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
nach diesem|hier uns sofort die gemeinsam
- [526] ταῖσι γυναιξὶ συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
den zusammen|gesammelt|seienden. wohin denn und
- [527] ἦν οὖν ὑμῶν χρηστὰ λεγούσων ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι
wenn also unser gute sprechend|seienden
- [528] κάντισιωπᾶθ' ὕσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἄν ὑμᾶς.
gleichwie und|wir, wohl euch.

[529] [Πρόβουλος]: ύμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ξμοιγε.
ihr uns; schlimm doch und|nicht erträglich mir|doch.

σιώπα.

[529b] [Λυσιστράτη]: σοί γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ 'γά, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
dir doch o Verfluchter ich, und dieses|hier tragend|seiend

[531] περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζῷην.
um den nicht jetzt

[531b] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
aber wenn dies|hier hinderlich dir,

[532] παρ' ἔμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
von mir dieses|hier den genommen|habend

[533] ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
und um den

[534] Κάτα σιώπα
und dann

[535] [Γυνὴ Γ]: καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.
und diesen den

[536] [Λυσιστράτη]: Κάτα ξαίνειν ξυζωσάμενος
und dann gegürtet|habend

[537] κυάμους τρώγων·
essend|seiend.

[538] πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.
aber

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ὦ γυναικες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ο von den damit wohl

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
in dem und|wir etwas den Freundinnen

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὐποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
ich|doch denn wohl niemals wohl tanzend|seiend,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ·
tauch|nicht die mein ermüdet·

[543] ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἴεναι
aber auf alles

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἵς
mit dieser|hier um|willen, denen

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις
aber kluges, aber stadt|lieb

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.
besonnen.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
aber o tapfersten und brennnessel|freien,

[550] χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
und nicht noch denn jetzt

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἡνπερ ὅ τε γλυκύθυμος "Ἐρως χὴ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη
aber wenn wirklich der süß|herzige und die Kypros|geborene

[552] ὕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
unser hinab|über den und die

[553] κἄτ' ἐντῆξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ὁπαλισμούς,
und|dann erfreuliche den und

[554] οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἐλλησι καλεῖσθαι.
einmal uns unter den

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;
was getan|habend;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν
wenn zuerst die|erste mit

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.
einkaufend|seienden und rasend|seienden.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
bei die Paphische

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
jetzt doch denn nun und|in den und|in den gleich

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.
durch die mit gleichwie

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.
bei denn die Tapferen.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
und in|der|Tat das doch lächerlich,

[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κάτ' ὠνήται κορακίνους.
wenn haltend|seiend und irgendeiner und|dann raben|schwarze.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί' ἔγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἴδον ἔφ' ζππου
den|Zeus ich Lang|haarigen sah|ich Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
in den bronzenen Öl|fläschchen Greisin-

[563] ἔτερος δ' αὖ Θράξ πέλτην σείων κάκοντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ein|anderer aber Schild und|Speer gleichwie Tereus,

[564] ἔδεδίσκετο τὴν ισχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
ließ|sich|belehren Feigen|händlerin und die schluckte|hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατοὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
wie also ihr fähige auf|gewühlte viele

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι;
in den und

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.
schlecht sehr.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.
wie;

[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,
gleichwie wenn uns verwirrt, so genommen|habend|seiend,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,
hinunter|getragen|habend|seiend den das zwar hierher das aber dorthin,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,
so auch den diesen wenn irgendwer

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
hinüber|getragen|habend|seiend durch das zwar hierher das aber dorthin.

[571] [Πρόβουλος]: ἔξ ἔριων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
aus ja und und schlimme

[572] παύσειν οἰεσθ' ὡς ἀνόητοι;
o Törichte;

[572b] [Λυσιστράτη]: καὶ ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
und|wohl euch doch wenn irgend

[573] ἐκ τῶν ἔριων τῶν ἡμετέρων ἐποιτεύεσθ' ἀν ἄπαντα.
aus den unsrigen wohl alles.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δή; φέρ' ἔδω.
wie nun;

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ
zuerst doch so wie im

[575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
ausgewaschen|habend den aus der auf

[576] ἔκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
die Schlechten und die

[577] καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἔαυτοὺς
und die doch sich|zusammenstellend|seienden diese und die filzend sich|selbst

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
bei den und die

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἄπαντας
dann in gemeinsame alle

[580] καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
zusammen|mischend die und und|wenn irgend oder Freund euch,

[581] κεῖ τις ὁφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἔγκαταμεῖξαι·
und|wenn irgend dem und diese

[582] καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
und bei die doch wie|viele der dieser

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
dass dies uns so|wie die

[584] χωρὶς ἔκαστον· κάτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
getrennt jedes und|dann von diesen allen das genommen|habend

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίξειν εἰς ἔν, κάπειτα ποιῆσαι
hierher und in eins und|dann

[586] τολύπην μεγάλην κάτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
großen und|dann aus dieser dem

[587] [Πρόβουλος]: οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολυπεύειν,
doch|nicht schlimm dies diese und

[588] αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;
denen nicht|einmal sehr des

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὡς παγκατάρατε
und doch o all|verfluchter

[589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αύτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
mehr oder doch doppelt ihn zuerst doch geboren|habend

[590] κάκπέμψασαι παῖδας ὄπλίτας.
und|ausgesandt|habend

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
nicht

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἡνίκα χρῆν εύφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβῆς ἀπολαῦσαι,
dann wann und der

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἔᾶτε,
wegen der und zwar

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
um der aber in den alt|werdend|seienden

[594] [Πρόβουλος]: οὕκουν χάνδρες γηράσκουσιν;
nicht|also

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
bei aber nicht gleiches.

[595] ὁ μὲν ἥκων γάρ, κανὸν ἢ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν.
der zwar ankommen|seiend denn, und|wenn grau, schnell

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κανὸν τούτου μὴ πιλάβηται,
der aber klein die und|wenn dieses nicht

[597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
niemand diese, vermutend|seiend aber

antipnigos

- [598] [Πρόβουλος]: ἀλλ' ὅστις ξτι στῦσαι δυνατὸς—
aber wer noch fähig—
- [599] [Λυσιστράτη]: σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθηγῆσκεις;
du aber nun was gelernt|habend stirbst|du
- [600] τχωρίον ἔστι· † σορὸν ὡνήσει·
†
- [601] μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
ich und nun
- [602] λαβὲ ταῦτι καὶ στεφάνωσαι.
dieses|hier und
- [603] [Γυνὴ Ξ]: καὶ ταῦτα δέξαι παρ' ἔμοι.
und diese|hier von mir.
- [604] [Γυνὴ Α]: καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
und diesen|hier den
- [605] [Λυσιστράτη]: τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·
wozu was in das
- [606] ὁ Χάρων σε καλεῖ,
der dich
- [607] σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
du aber

Episode

- [608] [Πρόβουλος]: εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἔμε;
dann nicht dies schlimme für|mich;
- [609] νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
bei den aber den geradeheraus
- [610] ἔμαυτὸν ἐπιδεῖξω βαδίζων ὡς ἔχω.
mich|selbst gehend wie
- [611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;
etwa dass nicht dich;
- [612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάνυ
aber auf dritte doch dir früh sehr
- [613] ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.
von uns die dritten her|gerichtet.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
nicht|mehr wer frei,
- [615] ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
sondern diesem|hier der
- [616] ἥδη γὰρ ὅζειν ταδὲ πλειόνων καὶ μειζόνων
schon denn dieses mehrerer und größerer

Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
mir
- [618] καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος·
und am|meisten der
- [620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
und sehr nicht der einige
- [621] δεῦρο συνεληγυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
hierher zusammen|gekommen|seiend zu

- [622] τὰς θεοῖς ἔχθρὰς γυναικας ἔξεπαίρωσιν δόλω
die feindlichen
- [623] καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
die unser den und
- [625] ξνθεν ξζων ἐγώ.
davon ich.

Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἥδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
schlimm denn ja diese|hier doch schon die
- [627] καὶ λαλεῖν γυναικας ούσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
und seiend ehern über,
- [628] καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν λακωνικοῖς,
und mit uns Iakonischen,
- [629] οἵσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μή περ λύκω κεχηνότι.
denen treu nichts wenn nicht doch gelähmt|habenden.
- [630] ἀλλὰ ταῦθ' υφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
aber dieses uns zu
- [631] ἀλλ' ἔμοϋ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
aber meiner zwar nicht da
- [632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
und das das übrige in
- [633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἔξῆς Ἀριστογείτονι,
und in den der|Reihe|nach
- [634] ὕδε θ' ἔστήξω παρ' αὐτόν· ταύτοστ γάρ μοι γίνεται
so|hier und bei ihn· tert ja mir
- [635] τῆς θεοῖς ἔχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
der feindlichen dieser|hier die

Antistrophe 1

- [636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γνώσεται.
nicht also eintretend dich heim die geboren|habende
- [637] ἀλλὰ θώμεσθ' ὡ φίλαι γρᾶες ταδί πρῶτον χαμαί.
aber o liebe dieses|hier zuerst zu|Boden.
- [638] ἡμεῖς γὰρ ὡ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
wir denn o alle
- [639] τῇ πόλει χρησίμων.
der der|Nützlichen:
- [640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
zu|Recht, weil schwelgend|seiend prächtig mich.
- [641] ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εύθὺς ἡρρηφόρουν.
sieben zwar geworden|seiend sofort
- [642] εῖτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις ούσα τάρχηγέτι.
dann zehnjährig seiend
- [645] κἀτ' ξχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ βραυρωνίοις.
und|dann habend das Safran|gewand bei|den|Brauronischen-
- [646] κάκανηφόρουν ποτ' ούσα παῖς καλὴ 'χουσ'
einst seiend schön habend|seiend
- [647] ισχάδων ὁρμαθόν.

Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προύφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
etwa etwas Gutes der
- [649] εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτε μοι,
wenn aber ich dieses nicht mich,
- [650] ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
wenn Besseres doch der gegenwärtigen

- [651] τούράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
denn mir und denn
- [652] τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
den aber unglücklichen nicht euch, da
- [653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν
den den so|genannt großväterlichen aus der der|Meder
- [654] εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,
dann verzehrt|habend|seiend nicht die
- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
sondern unter euch zudem
- [656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
etwa knurrbar euch; wenn aber was mich,
- [657] τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
diesem|hier doch ungekämmt dem die

Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ^ν
dieses nun nicht die
- [660] πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
viel; mir die mehr.
- [661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' δστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
aber zu|wehren die wer|auch|immer doch
- [662] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
aber die wie den
- [663] ἄνδρὸς δζειν εὐθύς, ἀλλ' οὖν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
sofort, aber nun
- [665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λεύψυδριον ἤλθομεν ὅτ' ἥμεν ἔτι,
aber weiβfüßige, die|ja auf als noch,
- [666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι
jetzt jetzt wieder
- [670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.
ganz den das dieses|hier.

Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,
wenn denn irgendwer von|uns diesen|hier und|wohl kleinen
- [673] οὐδέν ελλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
nichts diese schlüpfrige
- [674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
aber auch noch
- [675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμάς ὕσπε, Ἀρτεμισία.
und gegen uns gleichwie,
- [676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεας.
wenn aber auf Reiter|wesen die
- [677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάποχον γυνή,
am|reitkundigsten denn und|aufsitzend
- [678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
und|nicht wohl des|Rennenden die aber
- [679] ἄς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
welche auf kämpfend|seiend den
- [680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
aber dieser aller in durch|bohrtes
- [681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
genommen|habend diesen|hier den

Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ νὴ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
wenn bei den|zwei mich
- [684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
die meiner|selbst ich ja, und
- [685] τίμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
heute die dich ich kämmend|seiend.
- [686] ἀλλὰ χήμεῖς ᾧ γυναικες θάττον ἐκδυώμεθα,
aber und|wir o schneller
- [687] ὡς ἀν δζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
damit wohl sofort zornig|seinden.
- [688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μηδὲ
nun zu mir irgendwer, damit nicht jemals und|auch|nicht
- [689] κυάμους μέλανας.
schwarze.
- [690] ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
denn wenn auch nur schlecht denn,
- [691] αἱετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.
gebärend|seiend dich

Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ τῇ λαμπιτῷ
nicht denn um|euch wohl, wenn mir
- [697] ἦ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς λισμηνία.
die und|auch thebanisch liebe edel
- [698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
nicht denn und|nicht wenn sieben|mal du
- [699] δστις ᾧ δύστην' ἀπίχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
wer|auch|immer o Unglücklicher allen und den
- [700] ὥστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
sodass und|gestern machend|seiend ich
- [701] τοῖσι παισὶ τὴν ἔταιραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
den die aus den
- [702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν.
tückige und|geliebte aus
- [703] οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
sie aber nicht wegen der deinen
- [704] κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἀν
und|nicht nicht der dieser, bevor wohl
- [705] τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.
des euch genommen|habend irgendeiner tragend|seiend.

Episode

- [706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
dieses und
- [707] τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;
warum mir finster
- [708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρήν
schlimmer und weibliche
- [709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
mich mutlos und aufwärts abwärts.
- [710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φής; τί φής;
was was
- [711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.
Wahres, Wahres.
- [712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἔστι δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
was aber schlimm; den deiner|selbst Freundinnen.

- [713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχρὸν εἴπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
aber schändlich und schwer.
- [714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
nicht nun mich was irgend Übles.
- [715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.
wobei kürzest des
- [716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἵνα Ζεῦ.
weh
- [717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' ἀντεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
warum dies aber nun so
- [718] ἔγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
ich zwar nun sie nicht|mehr
- [719] οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.
wie doch von den denn.
- [720] τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὄπιγν
die zwar doch erste sich|unterhaltend die
- [721] κατέλαβον ἢ τοῦ Πλανός ἐστι ταύλιον,
wo des
- [722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπιωμένην,
die aber aus wiederum hinab|gelassen|seiend,
- [723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαντ
die aber eigen|mächtig|über|laufend, die aber auf teinet
- [724] ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω
schon vor|habend hinab
- [725] ἐξ Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
in gestern der
- [726] πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
alle und|auch sodass heim
- [727] ἔλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
schon wenigstens irgendwer von|ihrn
- [728] αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;
diese|hier du wohin
- [728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἔλθεῖν βούλομαι.
heimwärts
- [729] οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια
zu|Hause denn mir milesische
- [730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.
von den deinen zer|geschnitten|werdend.
- [730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;
welcher deiner;
- [731] οὐκ εἰ πάλιν;
nicht wieder;
- [731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἡξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ
aber schnell bei den|zwei
- [732] ὅσον διαπετάσσα' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
so|viel aus|breitend auf des nur.
- [733] [Λυσιστράτη]: μή διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ.
nicht auch|nicht nirgendwo.
- [734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐώ 'πολέσθαι τάρι';
aber
- [734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέη.
wenn dessen
- [735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' ἔγω, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,
Unglückliche ich, Unglückliche Amorgis,
- [736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.
die un|geschoren zurück|gelassen|habe|ich.
- [736b] [Λυσιστράτη]: αὕθήτέρα
diese|andere
- [737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
zu die die un|geschorene

- [761] ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.
den kak|rufend|seienden immer.
- [762] [Λυσιστράτη]: Ὡ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ο Seltsame der
- [763] ποθεῖτ' ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
vielleicht die uns aber nicht
- [764] ποθεῖν ἔκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
jene; schwere doch gut dass
- [765] ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὥγαθαι,
aber o|Gute,
- [766] καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
und noch wenig
- [767] ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
da uns wenn
- [768] μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ' ὁ χρησμὸς οὐτοσὶ.
nicht aber das dieses|hier.
- [769] [Γυνὴ Α]: λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.
ihn uns was er
- [769b] [Λυσιστράτη]: σιγάτε δῆ.
doch.
- [770] ἀλλ' ὅπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,
aber sobald in einen
- [771] τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
die fliehend|seiend, auch
- [772] παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
der|Übel die aber oberen unteren
- [773] Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—
hoch|donnernd—
- [773b] [Γυνὴ Β]: ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
oben wir;
- [774] [Λυσιστράτη]: ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
wenn aber und
- [775] ἐξ Ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
aus heiligen nicht|mehr
- [776] ὅρνεον οὐδ' ὀτιοῦν καταπυγωνέστερον εῖναι.
auch|nicht irgend|etwas scham|loser
- [777] [Γυνὴ Α]: σαφής γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'.
klar doch das bei
- [777b] [Λυσιστράτη]: Ὡ πάντες θεοί,
ο alle
- [778] μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
nicht nun leidend|seiend,
- [779] ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογένεια
aber und denn schändlich dies|hier
- [780] Ὡ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.
ο liebste, den wenn

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἥκουσ'
- [782] irgendeinen euch, den einst
- [782] αὐτὸς ἔτι παῖς ὥν.
selbst noch seiend.
- [785] οὔτεως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,
so irgendeiner,
- [786] ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
welcher fliehend|seiend in

- [787] Κάν τοῖς ὅρεσιν ὥκει·
und|in den
- [788] καὶ τὸν ἔλαγοθήρει
und|noch
- [790] πλεξάμενος ἄρκυς,
geflochten|habend
- [791] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
und irgendeinen
- [792] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
und|nicht|mehr wieder heimwärts wegen
- [793] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
so die
- [795] ἕκ' εἶνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
und jener, wir auch nichts weniger
- [796] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
des die Besonnenen.
- [797] [Γέρων]: βούλομαί σε γραῦ κύσαι—
dich
- [798] [Γυνή]: κρόμμυόν τἄρ' οὐκ ἔδει.
doch nicht
- [799] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.
und|erhoben|habend
- [800] [Γυνή]: τὴν λόχιμην πολλὴν φορεῖς.
die viel
- [801] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
und denn
- [802] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
rau hierauf schwarz|hinterig
- [803] τε τοῖς ἔχθροῖς ἄπασιν,
und den Feinden allen,
- [804] ὃς δὲ καὶ Φορμίων.
wie aber auch

Antistrophe 2

- [805] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βούλομαι μῆθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
und|lich irgendeine euch
- [806] τῷ Μελανίωνι.
dem
- [807] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
heiligtums|los irgendeiner unbetretbaren
- [810] ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
in das umstellt|seidend,
- [811] Ἐρινύῶν ἀπορρώξ.
- [812] οὗτος οὖν ὁ Τίμων
dieser nun der
- [813] [Χορὸς Γυναικῶν:] [[Zeile Lost]]
- [814] ὠχεθ' ὑπὸ μίσους
wegen
- [815] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
vieles verflucht|habend schlechten.
- [816] οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
so jener eurer
- [817] τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
die schlechten immer,
- [820] ταῖσι δὲ γυναιξιν ἦν φίλτατος.
den aber liebster.
- [821] [Γυνή]: τὴν γνάθον βούλει θένω;
die

- [822] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέλεισά γε. †
keineswegs· doch. †
- [823] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
aber dem
- [824] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
den
- [825] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἀν οὐκ ἔδοις
aber dennoch wohl nicht
- [826] καίπερ οὖσης γραὸς ὄντ' αὐτὸν
obwohl seiend seiend ihn
- [827] κομῆτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
aber ab|rasiert|seiend
- [828] τῷ λύχνῳ.
der

Lyrische Szene

- [829] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες̄ ἵτε δεῦρ' ὡς ἔμε
ioh ioh hierher zu mich
- [830] ταχέως.
schnell.
- [830b] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
was aber mir wer die
- [831] [Λυσιστράτη]: ἄνδρ' ἄνδρ' ὄρῳ προσιόντα παραπεπληγμένον,
heran|kommend|seiend ver|stört|seiend,
- [832] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄργοις εἰλημμένον.
den der ergriffen|seiend.
- [833] ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
o Herrin und und
- [834] μεδέουσ', ἵθ' ὄρθην ἕνπερ ἔρχῃ τὴν ὁδόν.
herrschend|seiend, gerade welchen|leben den
- [835] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;
wo aber wer|auch|immer
- [835b] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς χλόης.
bei das der
- [836] [Γυνή]: ω νὴ Δί! ἔστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;
oh bei ja. wer denn;
- [837] [Λυσιστράτη]: ὄράτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν;
jemand von|euch;
- [837b] [Μυρρίνη]: νὴ Δία
bei
- [838] ἔγωγε· κάστιν ούμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ich|selbst-
- [839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὄπτāν καὶ στρέφειν
dein schon diesen und
- [840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
und und nicht
- [841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὃν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
und alles außer deren die
- [842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἔγώ.
gewiss dies ich.
- [842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἔγὼ
und in|der|Tat ich
- [843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,
dir dabei|bleibend|seiend hier,
- [844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
und diesen. aber
- [845] [Κινησίας]: οἵμοι κακοδάίμων, οἴος ὁ σπασμός μ' ἔχει
wehe|mir Unglücklicher, welch der mich

[846] χώ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
und|der gleichwie auf gedreht|werdend.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος ούντὸς τῶν φυλάκων ἔστως;
wer dieser der stehend;

[847b] [Κινησιάς]: έγώ.
ich.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνήρ;

[848b] [Κινησιάς]: ἀνὴρ δῆτ'.
ja.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
nicht ja aus|dem|Weg;

[849] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ τίς ἡκβάλλουσά μ';
du aber wer hinaus|werfend mich;

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησιάς]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
bei den nun mir

[851] [Λυσιστράτη]: ίδού καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἴ;
sieh|da ich dir; du aber wer

[852] [Κινησιάς]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησιάς.
jener,

[853] [Λυσιστράτη]: ὁ χαῖρε φίλτατ· οὐ γὰρ ἀκλεές τοῦνοι
o liebster nicht denn ruhmlös

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
das deine bei uns und|nicht namenlos.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
immer denn die dich durch

[856] κἀν ώδὸν ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησιά
und|wohl oder

[857] τοὐτὶ γένοιτο, φησίν.
dieses|hier

[857b] [Κινησιάς]: Ὡ πρὸς τῶν θεῶν.
weh bei den

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἀν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
bei die und|wohl über doch

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὔθεως ἡ σὴ γυνὴ¹
irgendeine, sofort die deine

[860] ὅτι λῆρός ἔστι τἄλλα πρὸς Κινησιάν.
dass gegenüber

[861] [Κινησιάς]: ἦθι νυν κάλεσον αὐτήν.
nun sie.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;
was nun; was mir;

[862] [Κινησιάς]: ἔγωγέ σοι νὴ τὸν Δέι', ἦν βούλη γε σύ·
ich|selbst dir bei den wenn doch du·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.
aber dieses welches also dir.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.
nun hinab|gegangen|seiend dir.

[864b] [Κινησιάς]: ταχύ νυν πάνυ.
schnell nun sehr.

[865] ως οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
da keine doch dem

[866] ἔξ οὖπερ αὕτη ἔχηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
aus seit|dem|welchem diese aus des

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
aber doch hinein|gehend|seiend, verlassen aber

[868] εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
mir alles, den aber

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἔσθίων· ἔστυκα γάρ.
keinen essend|seiend denn.

- [870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ich diesen· aber nicht
- [871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
von mir du aber mich diesem nicht
- [872] [Κινησάς]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾶς;
o süßestes was dies
- [873] κατάβηθι δεῦρο.
hierher.
- [873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἔγὼ μὲν αὐτόσ' οὐ.
bei ich doch selbst nicht.
- [874] [Κινησάς]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;
meiner rufend|seienden nicht
- [875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἔκκαλεῖς ἐμέ.
nicht denn bedürftig|seiend nichts mich.
- [876] [Κινησάς]: ἔγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμένος μὲν οὖν.
ich nicht bedürftig|seiend; zer|rieben|seiend doch nun.
- [877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.
- [877b] [Κινησάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
nicht ja, sondern dem wenigstens
- [878] ὑπάκουουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
dieser nicht die
- [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- [880] [Κινησάς]: αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
diese|hier was und|nicht das
- [881] ἄλουτον ὅν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;
unge|badet seiend und|un|gesäugt sechsten
- [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἔλεω δῆτ' ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
ich|selbst ja· aber nachlässig ihm
- [883] ἔστιν.
- [883b] [Κινησάς]: κατάβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
o Seltsame dem
- [884] [Μυρρίνη]: οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
welch das hinab|zu|gehen|nötig. was denn
- [885] [Κινησάς]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
mir denn diese auch jünger
- [886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.
viel und|glänzender
- [887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
und|wohl gegen mich und
- [888] ταῦτ' αὐτὰ δῆ 'σθ' ἂ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
dies selbst eben was und|mich dem
- [889] [Μυρρίνη]: ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
o süßestes du des|schlechten
- [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
dich süßestes der
- [891] [Κινησάς]: τί ὦ πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
warum o schlimme dies und|anderen
- [892] πείθει γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
und|mich auch
- [893] αὐτή τε λυπεῖ;
du|selbst auch
- [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
nicht die mir.
- [894] [Κινησάς]: τὰ δ' ἔνδον ὄντα τάμα καὶ σὰ χρήματα
die aber drinnen seienden die|meinen und deinen
- [895] χεῖρον διατίθης.
schlechter
- [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
wenig ihrer mir

[896] [Κινησιάς]: ὅλιγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
wenig dir der getragen|seienden

[897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
von den

[897b] [Μυρρίνη]: ἔμοιγε νὴ Δία.
mir|doch bei

[898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ιέρ' ἀνοργίαστά σοι
die aber der heiligen unvollzogen dir

[899] χρόνον τοσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
so|viel nicht wieder;

[900] [Μυρρίνη]: μὰ Δύ’ οὐκ ἔγωγ’, ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε
bei nicht ich|selbst, wenn nicht doch

[901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
auch des

[901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
also|denn, wenn

[902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
auch dieses|hier.

[902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
also|denn, wenn

[903] κάγωγ’ ἄπειμ’ ἐκεῖσε· νῦν δ’ ἀπομώμοκα.
und|ich|doch dorthin· jetzt aber

[904] [Κινησιάς]: σὺ δ’ ἀλλὰ κατακλίνῃθι μετ’ ἔμοῦ διὰ χρόνου.
du aber doch mit mir durch

[905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ’ οὐκ ἐρῶ γ’ ὡς οὐ φιλῶ.
nicht freilich und|doch dich nicht doch dass nicht

[906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ᾧ Μύρριον;
warum also nicht o

[907] [Μυρρίνη]: ᾧ καταγέλαστ’ ἐναντίον τοῦ παιδίου;
o Lächerlicher gegenüber des

[908] [Κινησιάς]: μὰ Δύ’ ἀλλὰ τοῦτό γ’ οἴκαδ’ ᾧ Μανῆ φέρε.
bei aber dieses|hier doch heimwärts o

[909] ίδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ ’κποδών,
sieh|da das zwar dir und nun aus|dem|Weg,

[910] σὺ δ’ οὐ κατακλίνει.
du aber nicht

[910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ τάλαν
wo denn wohl irgendwer auch o|Unglückliche

[911] δράσεις τοῦθ’;
dieses|hier;

[911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
wo; das des schöne.

[912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ξθ’ ἀγνὴ δῆτ’ ἀν ἔλθοιμ’ ἐς πόλιν;
und wie noch rein in|der|Tat wohl in

[913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
am|besten wohl gewaschen|habend|seind der

[914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ’ ὁμόσασα δῆτ’ ἔπιορκήσω τάλαν;
danach geschworen|habend|seind in|der|Tat o|Unglückliche;

[915] [Κινησιάς]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
auf mich nichts

[916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
nun uns|zweien.

[916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.
keineswegs.

[917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.
zu|Boden uns|zweien.

[917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ’ ἔγὼ
bei den nicht dich ich

[918] καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
obwohl solchen seiend zu|Boden.

- [919] [Κινησιάς]: ἢ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δίήλη 'στὶν καλῶς.
die ja mich, klar gut.
- [920] [Μυρρίνη]: ίδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγὼ 'κδύομαι.
sieh|da vollendet|habend etwas, und|lich
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἔστ' ἔξιστέα.
und|doch, das Gewisse, heraus|zu|tragen.
- [922] [Κινησιάς]: ποίᾳ ψίαθος; μὴ μοί γε.
welche nicht mir doch.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀρτεμιν,
bei die
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
schändlich denn auf doch.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
mir nun
- [924] [Μυρρίνη]: ίδού.
siehe.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
papaiax· nun schnell sehr.
- [925] [Μυρρίνη]: ίδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
sieh|da und nun
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
und|doch, das Gewisse, nicht
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
aber auch|nicht ich|selbst|doch.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγώ.
bei aber ich.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ή τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
sondern etwa der dieser
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἥδη πάντ' ἔχω.
schon alles
- [930] [Μυρρίνη]: ἄπαντα δῆτα.
alles in|der|Tat.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡ χρύσιον.
hierher nun o
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἥδη λύομαι. μέμνησό νυν·
das schon nun·
- [932] μή μ' ἔξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
nicht mich die um der
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
bei also.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
nicht
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βιούλομαι.
bei auch|nicht doch, sondern
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
gewiss dieses schnell denn
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
mich durch die
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
dich|selbst.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔπηρται τοῦτο γε.
aber dieses doch.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
dich;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
bei den nicht mich doch.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.
bei die wenn auch doch wenn auch nicht.

- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡς Ζεῦ δέσποτα.
möge|doch das o
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
nun die genommen|habend.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
nicht angenehm das bei den dieses|hier|eben,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ οἶζον γάμων.
wenn nicht einreibend doch und|nicht riechend
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἠνεγκον μύρον.
o|Unglückliche ich das rhodische
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔα αὕτ' ὡς δαιμονία.
gut· es o Seltsame.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
haltend|seiend.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
am|schlimmsten der erste gekocht|habend
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
diesen|hier den
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
aber anderen
- [948] ἀλλ' ὥζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
aber kläglich und nicht mir
- [949] μηδέν.
nichts.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἀρτεμιν.
dieses bei die
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὡς φίλτατε
zumindest. aber damit o liebster
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἢ γυνὴ¹
mich die
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οἴχεται.
die und übrigen alle und|ab|gehäutet|habend

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
weh was wen
- [955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
der schönsten aller betrogen|worden|seiend;
- [956] πῶς ταυτὴν παιδοτροφήσω;
wie diese|hier
- [957] ποῦ Κυναλώπη;
wo
- [958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
mir die
- [959] [Χορὸς Γερόντων]: έν δεινῷ γ' ὡς δύστηνε κακῷ
in schlummern ja o Unglücklicher Übel
- [960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.
getäuscht|worden|seiend.
- [961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰλᾶ.
und|ich|doch dich wehe.
- [962] ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,
welcher denn wohl oder
- [963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,
welche welche doch
- [964] ποία δ' ὀσφῦς, ποῖος δ' ὅρρος
welche doch welcher doch

- [965] κατατεινόμενος
aus|gereckt|seiend
- [966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὅρθρους;
und nicht bei|wohnend die
- [967] [Κινησάς]: Ὡς Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
o der|schrecklichen
- [968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησο'
dieses|hier jedoch jetzt dich
- [969] ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
die ganz|grässliche und ganz|schmutzige.
- [970] [Κινησάς]: μὰ Δέ αλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
bei aber lieb und ganz|süß.
- [971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
welche süß; schmutzig schmutzig.
- [972] [Κινησάς]: μιαρὰ δῆτ' ὥς Ζεῦ ὥς Ζεῦ·
schmutzig ja o o
- [973] εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
möge|doch sie so|wie die
- [974] μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
mit|großem und
- [975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
zusammen|gedreht|habend und zusammen|gerollt|habend
- [976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
tragend, dann
- [977] ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
die aber wieder wiederum in die
- [978] κάτ' ἔξαίφνης
und|dann plötzlich
- [979] περὶ τὴν ψωλήν περιβαίη.
um den

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶς τῶν ἄσσανταν ἐστιν ἀ γερωχία
wo der die
- [981] ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
oder die etwas neu.
- [982] [Κινησάς]: σὺ δ' εἰ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;
du aber ob oder
- [983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: καρυξ ἐγὼν ὥς κυρσάντε ναὶ τὰ σιώ
ich o ja den|zwei
- [984] ἔμοιον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
von über der
- [985] [Κινησάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
und|dann ja unter habend;
- [986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δέ οὐκ ἐγών γα.
nicht den nicht ich doch.
- [986b] [Κινησάς]: ποῖ μεταστρέφει;
wohin
- [987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάτς
was denn den oder
- [988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
wegen der
- [988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
schon|lange doch ja den
- [989] ὄνθρωπος.
- [989b] [Κινησάς]: ἀλλ' ἔστυκας ὥς μιαρώτατε.
aber o Schändlichster.
- [990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δέ οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
nicht den nicht ich doch noch wieder

[991] [Κινησιάς]: τί δ' ἔστι σοι τοδί;
was aber dir dies|hier;

σκυτάλα Λακωνικά.
lakonisch.

[992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
wenn|doch ja und|diese lakonisch.

[993] ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
aber wie zu Wissenden mich du

[994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἔστι τὰν Λακεδαίμονι;
wie die euch die|jin

[995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὅρσα Λακεδαίμων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
aufgerichtet ganz und die

[996] ἄπαντες ἔστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
alle aber

[997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
von des aber dieses das euch

[998] ἀπὸ Πανός;
von

[998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐκ, ἀλλ' ἀρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,
nicht, sondern

[999] ἔπειτα τὰλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα
danach die nach zusammen

[1000] γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
wojeben aus einer

[1001] ἀπήλααν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
die von den

[1002] [Κινησιάς]: πῶς οὖν ἔχετε;
wie also

[1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πόλιν
wohl denn die

[1003] ἔπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.
wojeben lampen|tragend

[1004] ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν
die denn auch|nicht der

[1005] ἔῶντι, πρίν γ' ἄπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ
bevor doch alle aus eines

[1006] σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἐλλάδα.

[1007] [Κινησιάς]: τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
dieses das überall

[1008] ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
von den soeben jetzt

[1009] ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
aber so schnell über

[1010] αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
vollmächtliche hier.

[1011] ἐγὼ δ' ἔτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
ich aber andere von|hier dem

[1012] πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
den gezeigt|habend dieses|hier.

[1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὰ λέγεις.
am|besten denn allseits

Chor

Trochäen

[1014] [Χορὸς Γερόντων]: οὐδέν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
nichts unbezwingbarer,

[1015] οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὕδωρ ἀναιδῆς οὐδεμίᾳ πόρδαλις.
auch|nicht auch|nicht so frisch keine

- [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεῖς εἴτα πολεμεῖς ἐμού,
 dies doch du verstehend dann mich,
- [1017] ἐξὸν ὅ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ’ ἔχειν φίλην;
 möglich o Schlimmer dir fest mich Freundin;
- [1018] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.
 wie ich hassend niemals
- [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ’ ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ’ οὖν οὐ σε περιόψομαι
 aber wenn du jetzt aber nun nicht dich
- [1020] γυμνὸν ὄνθ’ οὔτως. ὥρω γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ.
 nackt seiend so. ja wie lächerlich
- [1021] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ’ ἐνδύσω σε προσιοῦσ’ ἐγώ.
 aber das dich heran|kommend|seiend ich.
- [1022] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δέ’ οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε.
 dies zwar bei den nicht schlecht
- [1023] ἀλλ’ ὑπ’ ὥργης γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ’ ἀπέδυν ἐγώ.
 aber unter ja schlechten und damals ich.
- [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.
 zuerst doch ja dann nicht lächerlich
- [1025] κεῖ με μὴ λύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον
 und|wenn mich nicht ich deiner und|wohl dieses das
- [1026] τούπῃ τώφθαλμῷ λαβοῦσ’ ἔξειλον ἀν δ νῦν ἔνι.
 das|auf genommen|habend wohl was jetzt
- [1027] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτ’ ἂρ’ ἦν με τούπιτρίθον, δακτύλιος ούτοσι·
 dies also mich dieser|hier-
- [1028] ἔκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
 es, und|dann weg|genommen|habend mir.
- [1029] ώς τὸν ὥφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
 da das ja mein bei den seit|langem
- [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
 aber dies und|doch schwer|zugänglich
- [1031] ἢ μέγ’ ὁ Ζεύ χρῆμ’ ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
 wahrlich groß o der dir.
- [1032] οὐχ ὥρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἔστιν ἥδε Τρικορυσία;
 nicht nicht diese
- [1033] [Χορὸς Γερόντων]: νὴ Δέ’ ἀνησάς γέ μ’, ὡς πάλαι γέ μ’ ἐφρεωρύχει,
 bei ja mir, da seit|langem ja mich
- [1034] ώστ’ ἐπειδὴ ἔηρέθη, ύεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
 so|dass nachdem mein die sehr.
- [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ’ ἀποψήσω σ’ ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἰ,
 aber dich ich, und|doch sehr schlecht
- [1036] καὶ φιλήσω.
 und
- [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: μὴ φιλήσης.
 nicht
- [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μῆ.
 wenn auch doch wenn auch nicht.
- [1037] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλὰ μὴ ὥρασ’ ίκοισθ’. ὡς ἔστε θωπικάλ φύσει,
 aber nicht da schmeichlerisch
- [1038] κάστ’ ἐκεῖνο τούπος ὥρθως κού κακῶς εἰρημένον,
 jenes richtig und|nicht schlecht gesagt|seiend,
- [1039] οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ’ ἄνευ πανωλέθρων.
 weder mit noch ohne
- [1040] ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
 sondern jetzt mit|dir, und das Übrige nicht|mehr
- [1041] οὔτε δράσω φλαύρον οὐδὲν οὕθ’ ὑφ’ ὑμῶν πείσομαι.
 weder Schlechtes nichts noch von euch
- [1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
 sondern gemeinsam zusammen|gezogen|seiend des

Chor

Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
nicht
- [1044] τῶν πολιτῶν ούδέν' ὡς νῦρες
der nichts o
- [1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέν.
niedrig auch|nicht eins.
- [1046] ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
sondern viel alle Guten und
- [1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
und denn genügend die Übel und die daneben|liegenden.
- [1048] ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
sondern jeder und
- [1050] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
wenn jemand
- [1051] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
oder zwei oder drei,
- [1052] ὡς τὸ πόλλον ἔσω στὶν
dass + viel drinnen
- [1053] κάχομεν βαλλάντια.
- [1054] κάν ποτε εἰρήνη φανῆ,
und|wenn jemals
- [1055] δοτις ἀν νυνὶ δανείσηται
wer auch jetzt
- [1056] παρ' ἡμῶν,
von uns,
- [1057] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
wohl nicht|mehr

Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἔστι ἄν δὲ μέλλομεν ξένους
aber
- [1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
einige Karystier,
- [1060] καλούς τε κάγαθούς.
schöne und und|tücktige.
- [1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
noch irgend und irgend mir,
- [1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ὡς τὰ κρέας ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
und dieses damit die zart und schön.
- [1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρὸ δὲ χρὸν
also zu mir heute fröh aber
- [1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ
dies gewaschen|seienend selbst
- [1065] τούς τε καὶ τὰ παιδία, εἶτε εἶσω βαδίζειν,
die und auch die dann hinein
- [1066] μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
auch|nicht niemanden,
- [1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
sondern geradeaus
- [1068] ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἔαυτῶν
wie heimwärts in der|eigenen
- [1070] γεννικῶς, ὡς
männlich, wie
- [1071] ἡ θύρα κεκλήσεται.
die

Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδι πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
und nun von der diese|hier ziehend|seiend
- [1073] χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
wie um den habend|seiend.
- [1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
zuerst doch mir
- [1075] εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
dann uns wie befindlich|seiend
- [1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδειν ἔπη;
was denn euch viele
- [1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἵκομες.
denn wie befindlich
- [1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
wehe· ja dieses
- [1079] δεινῶς, ττεθερμῶσθαί γετ̄ χεῖρον φαίνεται.
schrecklich, docht schlimmer
- [1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
unaussprechlich. was denn irgendwer; sondern wo
- [1081] παντῷ τις ἐλσὼν ἀμὲν εἰράναν σέτω.
allseits irgendwer gekommen|seiend uns
- [1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὄρῳ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
und freilich auch diese die Einheimischen
- [1083] ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
wie von den
- [1084] θαίματι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
absendend|seiend· so
- [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
athletisch das der
- [1086] [Αθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ στιν ἡ Λυσιστράτη;
wer wohl wo die
- [1087] ὡς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοι·
da wir diese|hier solcher|Art.
- [1088] [Χορός]: χαῦτη ξυνάδει χήτερα ταύτῃ νόσω.
und|diese und|die|andere zu|dieser
- [1089] ἡ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ja wohl gegen euch
- [1090] [Αθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
bei aber dies|hier tuend|seiend
- [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
sodass wenn irgendwer uns nicht schnell,
- [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
nicht wie nicht
- [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
wenn damit
- [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
der nicht irgendeiner euch
- [1095] [Αθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
bei den gut jedoch
- [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ
ja den|zwei
- [1096] παντῷ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
allseits ja. das
- [1097] [Αθηναῖος]: ὡ χαίρετ' ὡ λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
o o schändlich ja
- [1098] [Λάκων]: ὡ πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
o schrecklich und wieder

- [1099] αἱ εῖδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
wenn uns um|hüllt.
- [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὶ λέγειν.
nun wieder jedes
- [1101] ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;
zu was hierher;
- [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγᾶν
über
- [1102] πρέσβεις.
- [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογέ.
gut ja und|wir dies|hier.
- [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,
warum nicht also die
- [1104] ἤπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἀν μόνη;
die|leben uns wohl allein;
- [1105] [Λάκων]: ναὶ τὰ σιώ καν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
ja den|zwei und|wohl den
- [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔσικε, δεῖ καλεῖν.
aber nichts uns, wie
- [1107] αὐτὴ γάρ, ὡς ἥκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
sie|selbst denn, wie diese|hier

Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὅ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
o aller tapferste· ja jetzt dich
- [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον·
schrecklich feig gut gering feierlich mild sehr|erfahren-
- [1110] ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ὕγγι
da die ersten der durch der|deinen gefangen|seiend
- [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
dir und gemeinsam alle
- [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
aber nicht schwer wenn doch irgendwer
- [1113] ὄργωντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
zornend|seiente der|einander und nicht erprobt|seiente.
- [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
bald aber ich. wo die
- [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
genommen|habend zuerst die Lakedaimonier,
- [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
und nicht streng mit|der noch eigenmächtig,
- [1117] μηδ' ὕσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
noch wie der|unsrigen unkundig dies
- [1118] ἀλλ' ὡς γυναικας εἰκός, οἰκείως πάνυ,
aber wie geziemend häuslich sehr,
- [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
wenn nicht die der
- [1120] ἵθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
und du diese die
- [1121] οὖ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
wo aber wohl diese genommen|seiend.
- [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
bei mir nahe,
- [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
von|hier aber ihr, und
- [1124] ἔγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
ich zwar aber in|mir,
- [1125] αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
selbst aber meiner|selbst nicht schlecht

- [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
die aber aus und auch der|Älteren
- [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
viele gehört|habend nicht schlecht.
- [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
genommen|habend aber euch
- [1129] κοινῇ δικαίως, οὐ μᾶς ἐκ χέρνιβος
gemeinsam gerecht, die aus eines
- [1130] βωμοὺς περιρράνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
herum|besprengend wie Verwandte
- [1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
in wie|viele
- [1132] εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
wohl andere, wenn mich
- [1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
anwesend|seienden der|Barbaren
- [1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
und
- [1135] εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
einer doch mir hier immer
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
ich aber doch Vorhaut|abgezogen|seiend.
- [1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
dann o denn zu euch
- [1138] οὐκ ἵσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
nicht als gekommen|seiend hierher einst
- [1139] ὁ Λάκων Αθηναίων ἱκέτης καθέζετο
der
- [1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
auf den bleich in
- [1141] στρατὶν προσαιτῶν; ἢ δὲ Μεσσήνη τότε
bittend; die aber damals
- [1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χώ θεὸς σείων ἄμα.
euch und|der schüttelnd zugleich.
- [1143] ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
gekommen|seiend aber mit vier|tausend
- [1144] Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμονία.
ganz das
- [1145] ταυτὶ παθόντες τῶν Αθηναίων ὕπο
dies|hier erlitten|habend der unter
- [1146] δηοῦτε χώραν, ἦς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
dessen unter gut
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὦ Λυσιστράτη.
diese bei o
- [1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
aber der unsagbar wie schön.
- [1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Αθηναίους μ' οἴει;
euch aber die mich
- [1150] οὐκ ἵσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
nicht als euch die wieder wiederum
- [1151] κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ¹
tragend gekommen
- [1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
viele doch
- [1153] πολλοὺς δ' ἔταίρους ἵππου καὶ ξυμμάχους,
viele aber und
- [1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
mit|kämpfend an|dem damals allein,
- [1155] κήλευθέρωσαν κάντι τῆς κατωνάκης
und|statt der

- [1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
das euer wieder;
- [1157] [Λάκων]: οὐπα γυναῖκ' δπωπα χαιωτεραν.
niemals angenehmer.
- [1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
ich aber doch noch|nicht schöner.
- [1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
warum denn vollbracht|seien ja vieler und|guter
- [1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
und hört|ihr|auf
- [1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδών;
warum aber nicht was
- [1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἱ τις ἀμὲν τῶγκυκλον
wir doch wenn irgendwer uns
- [1163] λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν.
dieses
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὦ τᾶν;
welchen o
- [1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
die
- [1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
welche schon|lange und
- [1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
bei den dieses zwar doch nicht
- [1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὥγάθ' αὐτοῖς.
ο|Gute ihnen.
- [1166b] [Ἀθηναῖος]: κἀτα τίνα κινήσομεν;
und|dann welchen
- [1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
anderes doch statt dieses
- [1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τούννυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ¹
das Gewisse also uns diesen|hier
- [1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
zuerst den und den
- [1170] κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
den hinten und die Megarischen
- [1171] [Λάκων]: οὐ τὰ σιώ οὐχὶ πάντα γ' ὦ λισσάνιε.
nicht den|zwei nicht alles doch o
- [1172] [Λυσιστράτη]: ἔᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
nichts über
- [1173] [Ἀθηναῖος]: ἡδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
schon nackt ausgezogen
- [1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τπρῶτατ ναὶ τὰ σιώ.
ich aber ja tzuertt bei den|zwei
- [1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
wenn dies|hier
- [1176] ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
aber wenn dies|hier, und
- [1177] τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
den gekommen|seien
- [1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
welchen o
- [1179] οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
nicht den unser|beider
- [1180] βινεῖν ἄπασιν;
allen;
- [1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τὰ σιώ
den wenigstens ja den|zwei
- [1181] ἀμοῖσι.
uns.

- [1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
und denn ja bei den|Karystien.
- [1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
gut nun also damit
- [1183] ὅπως ἂν αἱ γυναικες ὑμᾶς ἐν πόλει
damit wohl die euch in
- [1184] ξενίσωμεν ὡν ἐν ταῖσι κίσταις εῖχομεν.
deren in den
- [1185] ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
aber dort und einander
- [1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναιχ' ὑμῶν λαβὼν
und|dann die seiner|selbst von|euch genommen|habend
- [1187] ἄπεισ' ἔκαστος.
jeder.
- [1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ζωμεν ὡς τάχος.
aber so
- [1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.
wohin du
- [1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί τὸν τάχιστ' ἄγε.
bei den so am|schnellsten

Antistrophe 2

- [1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
aber bunten und
- [1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
und und
- [1191] χρυσίων, δσ' ἐστί μοι,
so|viele|wie mir,
- [1192] οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
kein mir allen
- [1193] τοῖς παισίν, ὅποταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
den wenn|immer auch irgendwem
- [1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἔμῶν
allen euch der meinen
- [1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
nun von|innen, und
- [1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
nichts so gut
- [1197] θα τὸ μὴ οὐχὶ¹
das nicht nicht
- [1198] τοὺς ρύπους ἀνασπάσαι,
die
- [1199] χάττ' ἀν ἔνδον ἦ φορεῖν.
und|was wohl drinnen
- [1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
aber nichts schauend|seiend, wenn
- [1201] μή τις ὑμῶν
nicht irgendwer euer
- [1202] δξύτερον ἔμοι βλέπει.
schräfer als|lich

Antistrophe 3

- [1203] [Χορός]: εἰ δέ τῷ μὴ σῖτος ὑμῶν
wenn aber irgendwem nicht euer
- [1204] ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
aber und
- [1205] σμικρὰ πολλὰ παιδία,
kleine viele

- [1206] ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
von mir dünn zwar,
- [1207] ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἵδεῖν μάλα νεανίας.
das aber aus sehr
- [1208] ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἡτα
wer|auch|immer nun der Armen
- [1209] εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
zu mir haltend|seiend und
- [1210] κωρύκους, ὡς λήψεται πυ
damit Weizen
- [1211] ρούς· ὁ Μανῆς δ'
der aber
- [1212] οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
ihnen
- [1213] πρός γε μέντοι τὴν θύραν
zu ja freilich die
- [1214] προαγορεύω μὴ βαδίζειν
nicht
- [1215] τὴν ἐμήν, ἀλλ'
die meine, aber
- [1215a] εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.
die

Lyrische Szene

- [1216] [Ἀθηναῖος A.]: : ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Ἀθηναῖος] Tür nicht willst|du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Ἀθηναῖος A.]. was sitzt|ihr; etwa der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Ἀθηναῖος A.]. euch werde|ich|verbrennen; der Ort.
- [1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Ἀθηναῖος A.]. wohl würde|ich|tun. wenn sehr dieses zu|tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Ἀθηναῖος A.]. Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.
- [1221] [Ἀθηναῖος B.]: χήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
und|wir doch mit dir
- [1222] [Ἀθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Ἀθηναῖος A.]. geht|fort; die Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', δπως ἀν οἱ λάκωνες ξνδοθεν
[Ἀθηναῖος A.]. nicht geh|fort, damit die Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εύωχημένοι;
[Ἀθηναῖος A.]. Ruhe weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seiend;
- [1225] [Ἀθηναῖος B.]: : οὕπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
[Ἀθηναῖος B.]. Gelage habe|gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ λακωνικοί.
[Ἀθηναῖος B.]. in|der|Tat liebenswürdig waren die Lakonischen.
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Ἀθηναῖος B.]. wir Wein Zech|genossen weisesten.
- [1228] [Ἀθηναῖος A.]: : ὄρθως γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
[Ἀθηναῖος A.]. richtig doch, weil nicht sind|wir|gesund.
- [1229] : ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Ἀθηναῖος A.]. die ich überzeuge sprechend|seiend,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
[Ἀθηναῖος A.]. trunken|seiend überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς λακεδαίμονα
[Ἀθηναῖος A.]. jetzt zwar wenn|immer nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
[Ἀθηναῖος A.]. sofort sehen|wir irgend werden|wir|auf|röhren.

- [1233] : ὥσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Αθηναῖος A.:]. sodass was auch|immer wohl nicht hören|wir,
- [1234] : ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοίκαμεν,
[Αθηναῖος A.:]. was nicht dieses haben|wir|unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλομεν δ' οὐ ταύτᾳ τῶν αὐτῶν πέρι.
[Αθηναῖος]. melden|wir nicht dieselben der gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἄπαντ' ἡρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γέ τις
[Αθηναῖος A.:]. jetzt alles gefiel: sodass wenn zwar doch irgendwer
- [1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
[Αθηναῖος Kleitagoras singen nötig|seiend,
- [1238] : ἐπηγέσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
[Αθηναῖος lobten|wir und hinzu|schworen|wir.
- [1239] : ἀλλ' οὔτοις γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
[Αθηναῖος A.:]. aber diese|hier wieder kommen|sie wieder
- [1240] : ἐς ταύτον. οὐκ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι;
[Αθηναῖος A.:]. in nicht o Geißel|würdige;
- [1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὧς ἥδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Αθηναῖος B.]: den Zeus wie doch gehen|sie von|innen.
- [1242] [Λάκων]: ὦ Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
o die
- [1243] ἵν' ἔγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν
damit ich auch schön
- [1244] ἐς τὰς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἄμα †.
in die und † auch in uns zugleich †.
- [1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
also die bei den
- [1246] ὧς ἥδομαι γ' ὑμᾶς ὄρῶν ὄρχουμένους.
wie doch euch sehend tanzend|seiend.

Lyrik

- [1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: ὕρμαον
- [1248] τὰς κυρσανίως ὦ Μναμούνα
die|zwei o
- [1249] τάν τ' ἔμὰν Μῶαν, ἄτις
die auch meine die|welche
- [1250] οἴδεν ἀμὲ τὰς τ' Ἀσαναίως,
uns so auch
- [1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίω
als die ja bei
- [1252] πρώκροον σιοείκελοι
vorn|am|Bug gleich|den|Schweinen
- [1253] ποττὰ κᾶλα τὰς Μήδως τ' ἐνίκων,
gegen|die die auch
- [1254] ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
uns aber wieder
- [1255] ἄγεν ἄπερ τὰς κάπρως
wo die
- [1256] θάγοντας οἰῶ τὸν ὄδόντα·
schärfend den
- [1257] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς † ἱνσει †,
viel aber um die † †,
- [1258] πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο.
viel aber zugleich an|den
- [1260] ἥν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
denn nicht weniger
- [1261] τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
als die
- [1262] ἀγροτέρα σηροκτόνε
ländliche Wurm|töterin

- [1263] μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
hierher dein
- [1264] ποττὰς σπονδάς,
- [1265] ώς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον.
damit viel uns
- [1266] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
nun aber wieder auch immer günstig
- [1267] ταῖς συνθήκαις,
den
- [1268] καὶ τῶν αἵμυλῶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
und der schmeichelnden
- [1269] ὡ δεῦρ' οὐδεῦρ' ὡ
ο hierher hierher o
- [1270] κυναγὲ παρσένε.
- [1273] [Αθηναϊος]: ἄγε νυν ἐπειδὴ τάλλα πεποίηται καλῶς,
nun da gut,
- [1274] ἀπάγεσθε ταύτας ὡ λάκωνες, τάσδε τε
diese o diese auch
- [1275] ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναικα καὶ γυνὴ
ihr· aber neben und
- [1276] στήτω παρ' ἄνδρα, καὶ τὸ ἐπί ἀγαθαῖς συμφοραῖς
neben und dann bei guten
- [1277] ὁρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
getanzt|habend
- [1278] τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.
das Übrige wieder nicht noch.

Lyrik

- [1279] [Χορὸς Αθηναϊῶν]: πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας,
aber
- [1280] ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν,
und auch
- [1281] ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
auch den doppelten ohne|Chorführer
- [1282] Ἰήιον
- [1283] εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
wohl|gesinnten, und auch Nysisos,
- [1284] δὲς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὅμμασι δαίεται,
der mit bakchisch
- [1285] Διὰ τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
auch brennend, auf auch
- [1286] πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
Herrin glückselige:
- [1287] εἶτα δὲ δαίμονας, οἵτις ἐπιμάρτυσι
dann aber denen als|Zeugen
- [1288] χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
nicht vergesslichen
- [1289] Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
Ruhe der sanft|gesinnten,
- [1290] ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
welche
- [1291] ἀλαλαὶ ἵη παιήων·
iē
- [1292] αἴρεσθ' ἄνω ἵαί,
oben iā,
- [1293] ώς ἐπὶ νίκῃ ἵαί.
wie zum iā.
- [1294] εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.
euoi euoi, euai euai.

[1295] [Ἀθηναῖος]: πρόφατιν δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν.
doch du auf neuer neue.

Lyrik

- [1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταύγετον αὗτ' ἔραννὸν ἐκλιπῶα
wieder lieblich verlassend
- [1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὲν
spartanisch passend uns
- [1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
den
- [1300] καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
und bronzen|häusige
- [1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
auch ehrwürdig,
- [1302] τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
die ja am
- [1303] εἴα μάλ' ἔμβη
auf sehr
- [1304] ὡς εἴα κοῦφα πάλλων,
o los leicht schwingend,
- [1305] ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
wie
- [1306] τῷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
der
- [1307] καὶ ποδῶν κτύπος,
und
- [1308] ᾧ τε πῶλοι ταὶ κόραι
wo und|auch die
- [1309] πὰρ τὸν Εὐρώταν
an den
- [1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
dicht
- [1311] ἀγκονίωαι,
- [1312] ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾧπερ Βακχᾶν
die aber gleichwie
- [1313] Θυρσαδδωᾶν καὶ παιδωᾶν.
und
- [1314] ἀγεῖται δ' ἀ Λήδας παῖς
aber die
- [1315] ἀγνὰ χοραγὸς εύπρεπῆς.
keusche anmutig.
- [1316] ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
aber und|auch
- [1319] ᾧ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.
wo irgendwer aber zugleich Chor|förderlichen.
- [1320] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.
und die deine aber wieder die stärkste die ganz|kämpfende.